

EIR: Gorbatjovs advarsel: Konflikt mellem USA og Rusland ville uundgåeligt blive atomar

11. jan. 2015 – Mikhail Gorbatjov, Sovjetunionens sidste leder, advarede i et interview, publiceret i *Der Spiegel* den 9. jan., om, at konfrontationen mellem USA og Rusland over Ukraine kunne føre til en storkrig.

»En sådan krig ville i dag uundgåeligt blive til en atomkrig. Hvis der er nogen, hvis mod svigter pga. den forbitrede atmosfære, vil vi ikke overleve det kommende år«, sagde han. »Jeg siger ikke dette henkastet. Dette er virkelig af den største betydning for mig«.

Dette er blot den seneste af Gorbatjovs højprofilerede advarsler om de potentielle konsekvenser af briternes og NATO's politik over for Rusland – der for nylig har fundet genklang hos toppolitikere i Tyskland, Frankrig og Italien.

Gorbatjov fordømte »tabet af tillid« mellem Rusland og Vesten som værende »katastrofal« og sagde, at båndene må »tøs op«. Gorbatjov anklagede Vesten og NATO for at ødelægge Europas sikkerhedsstruktur ved at udvide sin alliance. »Ingen chef i Kreml kan ignorere noget sådant«, sagde han og tilføjede, at USA ulykkeligvis har været i gang med at etablere et »mega-imperium«.

Gorbatjov angreb også voldsomt Tysklands rolle i den aktuelle krise og mindede samtidig landet om dets egen historie.

»Det nye Tyskland vil have fingrene i alle kagedåserne. Der synes at være mange personer, der ønsker at være involveret i en ny opdeling af Europa«, sagde han. »Tyskland har

allerede forsøgt at udvide sin magtindflydelse mod Øst – i Anden Verdenskrig. Har landet virkelig brug for endnu en lektion?»

Gorbatjov fordømte også USA's sanktioner mod Rusland som »forbandet dumme og særdeles farlige«.

Gorbatjov, der i selve post-Sovjet-Rusland er blevet betragtet som et aktiv for europæiske finansgrupperinger snarere end en russisk patriot, var ikke alene om at advare om en potentiel, global katastrofe, hvis Vesten ikke trækker sig fra sit åbenlyse fremstød for regimeskift mod den russiske præsident, Vladimir Putin.

Et »advarelsskud mod Hollandes hoved«

Den franske præsident François Hollande kom med flere skarpe advarsler i sidste uge, der sagde, at en fortsættelse af vestlige sanktioner mod Rusland var en alvorlig fejltagelse og omgående burde droppes. Den 4. januar gav Hollande et interview til en fransk Tv-kanal, i hvilket han advarede om, at den russiske krise ikke er god for Europa. »Sanktioner må stoppes nu«, sagde han til den landsdækkende kanal. To dage senere gentog han samme krav om at afslutte de anti-russiske narrestreger og specifikt en afslutning af de økonomiske sanktioner, der er mindst lige så ødelæggende for Frankrig, som de er for Rusland.

Den kendsgerning, at terrorister angreb Charlie Hebdos kontorer i Paris blot tre dage senere, var, ifølge en tidligere embedsmand på regeringsniveau, et »advarelsskud mod Hollandes hoved«.

Sidste søndag (11. jan.) gav den tyske landsformand for SPD [Sigmar Gabriel] – der også er vicekansler og økonomiminister i Merkel-regeringen – et interview til *Bild am Sonntag*, hvor han krævede en afslutning på sanktionerne mod Rusland og

erklærede, at »vi bør løse Ukraine-krisen og ikke tvinge Rusland i knæ«.

Selv Letlands udenrigsminister, der i øjeblikket er den roterende præsident for Den europæiske Union, stod stejlt imod yderligere provokationer mod Moskva. Udenrigsminister Edgars Rinkēvičs rapporterede, at Rusland var villig til at afholde drøftelser om Ukraine for at bringe sanktionerne til ophør. Han opfordrede indtrængende de europæiske ledere til at samles senere på måneden i Astana med præsident Putin og den ukrainske præsident Porosjenko for at færdiggøre en aftale om en arbejdsplan.

De politiske chefer for udenrigsministerierne i Rusland, Ukraine, Tyskland og Frankrig mødtes i Berlin 5. januar, efterfulgt af en telefonsamtale mellem Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov og hans tyske modpart, Frank-Walter Steinmeier. Der er planlagt et møde mellem de fire ministre den 12. januar i Berlin, og der er stadig planer om et topmøde mellem de fire statsoverhoveder for Tyskland, Frankrig, Rusland og Ukraine i Astana, Kasakhstan, en gang i januar. Den 9. jan. var præsidenten for Kasakhstan, Nursultan Nazarbayev, i Berlin, hvor han mødtes med kansler Angela Merkel for at udarbejde de endelige planer for topmødet, blandt andre presserende sager.

Selv NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, bemærkede efter terrorangrebet den 7. jan. i Paris, at NATO og Rusland har en fælles interesse i at besejre den globale terrorismes svøbe. I en tale i Bayern umiddelbart før et møde med den tyske koalitionspartner CSU's lederskab opfordrede Stoltenberg også til samarbejde med Moskva. Dette var i stærk kontrast til den krigeriske retorik fra hans forgænger som NATO-chef, Anders Fogh Rasmussen.

Den tidligere tjekkiske præsident Vaclav Klaus føjede sin røst til deres, der gør modstand mod faren for krig, ved at erklære, at det ville være »en stor, utilgivelig risiko« at

give Rusland skylden for Ukraine krisen.

Krigspartiet vil ikke trække sig

Til trods for denne modstand imod den voksende fare for generel krig, forholdt krigspartiet sig ingeniende tavs.

Den 9. januar besøgte den ukrainske premierminister Arsenij Jatsenjuk (den amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Victoria Nulands »vor mand Jats«) kansler Merkel i Berlin. I en fælles pressekonference med Merkel afleverede Jatsenjuk en række personlige anklager mod den russiske præsident Putin uden det mindste bevis – inklusive, at Putin skulle have beordret hackingen af den tyske regerings computere, og at han stod bag udsendelsen af »banditter« til Østukraine for at kæmpe mod Kievs regeringsstyrker.

Under denne pressekonference syntes Jatsenjuk direkte at give en undskyldning for Hitler ved at referere til befrielsen af Ukraine og Tyskland ved slutningen af Anden Verdenskrig som en sovjetisk »invasion«. Forsøg på at »forklare« bemærkningerne (som fremkom i verdensmedierne via oversættelse fra ukrainsk til tysk) talte for døve øren, efterhånden, som ægte statsmænd kom ud med kraftige udtalelser mod Jats' bemærkninger. Den tjekkiske præsident Milos Zeman angreb Jatsenjuk kraftigt som »krigens premierminister« og kom med en kyndig skelnen mellem Jatsenjuk og den ukrainske præsident Porosjenko, der har opfordret til, at statsoverhovederne ved Astana-mødet samles for at bilægge Ukraine krisen. Tyske kilder mener, at Jats' indsats var specifikt rettet mod at ødelægge ethvert fremskridt i de igangværende drøftelser mellem Lavrov og Steinmeier.

I en relateret udvikling meddelte Pentagon i sidste uge planer om at nedlukke 15 amerikanske militærbaser i Europa – på et tidspunkt, hvor den faktiske størrelse af amerikanske

militærstyrker i Europa vokser. Listen over baser, der skal lukkes, er centreret i Det forenede Kongerige og Vesteuropa, alt imens væksten helt er i Østeuropa, inklusive den planlagte udstationering af en tankbrigade til et endnu ikke afsløret sted længere mod øst.

Den største fare består i, at det stadig større svælg imellem Moskvas og Washingtons 'beretning' om Ukraine-krisen udgør en drivkraft mod krig, og at præsident Obamas fortsatte giftighed mod Putin er en afgørende faktor, der driver konfrontationen.

Rusland har gjort det klart, at oprustningen af dets strategiske styrker er rettet mod at afskrække et vestligt angreb. Pentagonstrateger ser nu i den russiske oprustning i de senere år noget, der er i færd med at skabe et farligt svælg på niveauet for europæisk sikkerhed og strategisk afskrækkelse. Ikke siden den cubanske missilkrise i 1962 har verden befundet sig så tæt på global, atomar konfrontation.

Denne artikel publiceredes første gang i EIR 16. jan. 2015 og er ikke tidligere udgivet på dansk.

Foto: Presidential Press and Information Office.

Tidligere Sovjetleder Mikhail Gorbatsjov lagde ikke fingrene imellem i sin advarsel om, at en konfrontation mellem USA og Rusland kunne føre til atomkrig. Her ses han med præsident Putin i september, 2000.

Lyndon LaRouche: Budskab til Schiller Instituttets Konference i New York 17. jan. 2015: En mobilisering af ånden og hensigten med vores republik

Med følgende indlæg, »En mobilisering af ånden og hensigten med vores republik«, åbnede Lyndon LaRouche Schiller Instituttets konference: »BRIKS-nationerne genopliver dr. Martin Luther Kings drøm: Økonomisk retfærdighed er en uomstuelig rettighed«.

Lyndon LaRouche:

»God morgen. Jeg er Lyndon LaRouche, selvfølgelig, og jeg vil tale ganske kort på vegne af vores team, der opererer især på Manhattan, New York City. Det, vi gør, er, at vi på en skal vi sige systemisk måde hylder Alexander Hamiltons ledende rolle, han, som faktisk er den, der skabte det virkelige New York City, og som praktisk talt var en skaber af De forenede Staters Forfatning; han var ikke den eneste, men han var en ledende skikkelse.

Og han blev myrdet. Han blev myrdet af en britisk agent, hvilket ikke er usædvanligt for helte fra De forenede Stater. Og de bliver sædvanligvis dræbt; ligesom f.eks., vi har et par Kennedy'er, der blev myrdet ud fra dette princip, og det er den slags ting, vi nu må håndtere, højtideligholde på en vis måde, og som er at understrege betydningen af De forenede Staters store heltes liv, og også deres mord.

Vi anerkender også, at De forenede Stater blev organiseret

omkring New York City, især organiseret af Alexander Hamilton, der blev myrdet. Og efter mordet på Hamilton have vi en flok præsidenter, der ikke var så gode. Dernæst, efter ca. 20 år, fik vi en præsident, der var god, og så fik vi endnu en præsident, der var god, og så fik vi endnu en stympet, og flere stympede. Men så fik vi Abraham Lincoln, for eksempel, især, og andre folk.

Så De forenede Stater har altid været under belejring af britiskstyrede agenter, der ofte optrådte som USA's præsidenter, eller noget i den retning, eller en gruppe af folk, eller som USA's institutioner.

Men nu er tiden kommet til, at Wall Street interesserne, som rent faktisk er britiske interesser, traditionelt set; det er en landsforræderisk operation, og de er bankerot. Wall Street er bankerot! Øen Manhattan er faktisk ret bankerot, når vi taler om Wall Street-anliggender. Så vi befinder os i denne form for situation i dag.

I vore hænder har vi, hvordan – og nogle af os har gjort en del i denne retning, med at minde befolkningen i USA, det komplette USA, og videre endnu, om – hvordan USA blev skabt og kom til at opstå under Alexander Hamiltons lederskab. Tiden er inde til at anerkende, at der ikke er nogen lokale stater. Der er stater, som vi skabte under vores Forfatning, ved hjælp af vores Forfatning, men skabelsen bestod i skabelsen af en enkelt stat, de såkaldte Forenede Stater, og centrum for dette har været Manhattan. Og når man erkender den hovedrolle, som Manhattan har spillet, siden Alexander Hamiltons rolle, og siden hans død; at dette er det spørgsmål, vi må beskæftige os med, for at skabe vores nations politik.

Vi skaber ikke vores nation gennem at definere et par stater, eller forskellige stater. Vi har ikke en opdeling af USA i enkelte stater. Vi har en konvention, som vi beslutter til at være stater; det er en konvention. Det er en nyttig konvention, når den ikke misbruges, når den ikke går ud over

sine grænser. Nu må vi få det amerikanske folk, der nu må handle som en enkelt kraft, til at fjerne det svineri og den korrupsion, der så ofte har ødelagt os, især under Bush-familien, Prescott Bush's slæng i særdeleshed.

Så vi må have en mobilisering af ånden og hensigten med vores republik, der er en opgave, pga. Manhattans, New York City's, Hamiltons New York City's, rolle. Det er, hvad vi må gøre. I dag højtideligholder vi denne pointe. Vi siger, ja, delstaterne har en rolle som stater, men de er faktisk ikke så vigtige. De er betydningsfulde; det er nyttigt, at de er organiseret sådan. Det er betydningsfuldt, at vi styrer dem på denne måde, men vi styrer dem under en enkelt idé, ét koncept, som det er afgørende, er associeret med Alexander Hamilton, en borger i New York. Og derfor må vi gøre det nu.

Jeg er i nogle menneskers øjne temmelig gammel; jeg er ikke død og ikke dum. Men jeg videregiver selvfølgelig til fremtiden denne mission om at genskabe hensigten med skabelsen af De forenede Stater, ved at bringe faktoren med øen Manhattan, staten New York hovedsageligt, ind, på lignende måde, som den kraft, omkring hvilken vi må organisere vores nation, igen, på ny, for at genoprette den, for at fjerne al korrupsion og al dumhed, som vi kan. Og lad os gøre det i dag. Lad os gøre det nu.

Og her er så den gamle mand, han har masser at sige endnu, ved senere lejligheder, og I vil høre om disse ting, er jeg overbevist om, hvis den gamle mand fortsat lever. Men dette er situationen netop nu. Hav det godt, og sørg frem for alt for at bevare et godt helbred.«

Hele konferencen kan ses [her](#)

Lyndon LaRouches indlæg starter ved 37 min.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale starter ved 48 min.

En oversættelse af Helgas hovedtale kan ses [her](#).

Foto: Statue af Alexander Hamilton, Harlem, New York

Europa: En franko-russisk alliance er under udvikling

Paris, 16. jan. 2015, (Nouvelle Solidarité) – Mens røgen stadig er ved at lette efter terrorangrebene den 7. januar, er der nogle betydningsfulde tendenser mod forandring i fransk politik, som går langt videre end til at løse angrebene imod Charlie Hebdo i sig selv. Der er røster, der direkte siger, at Frankrig har behov for at ændre sine alliancer i verden.

Forandringen, der har et revolutionært potentiale, finder sted i de franko-russiske relationer, som, selv om det først skal bekræftes fuldt ud, er begyndt at blive debatteret i kommentarer og analyser. Bemærkninger i den russiske avis *Kommersant* fra den franske ambassadør til Rusland, Jean-Maurice Ripert (der ikke er kendt for at være pro-russisk) bekræfter, at der er noget i gære. Avisen skriver i sin underoverskrift til artiklen: »Paris vil ikke acceptere splittelsen mellem Europa og Rusland, siger fransk ambassadør til Rusland Jean-Maurice Ripert: 'Vi ønsker ikke at affinde os med splittelsen, det faktum, at Rusland vil bevæge sig væk fra Europa, eller Europa fra Rusland. Jeg har intet imod idéen om Eurasien – den er en realitet. Rusland er en bro mellem Europa og Asien. Og Rusland er selvfølgelig en del af Europa', sagde Ripert til *Kommersant* i et interview, der blev publiceret den

15. jan. og rapporteret på engelsk af *Sputnik International*.«

»For os er den tragedie, der finder sted i Ukraine, uacceptabel. Den humanitære situation i Donbass er en katastrofe«, citeres Ripert for at sige. »Dette kan ikke fortsætte. Frankrig og Tyskland, sammen med Rusland, har et tillidsforhold til parterne, der er i konflikt, og vil kunne overbevise dem om at finde en løsning.« Ripert sagde også, at Rusland og Europa »ikke vil vende tilbage til fortiden«, idet han refererede til tale om en ny, Kold Krig. Han tilføjede, at Moskva og Paris fortsat samarbejder om internationale anliggender, inklusive om kampen mod terrorisme og konflikten i Syrien.

Den velinformerede *Dedefensa*-webside, der køres af en franskmand i Belgien, rapporterer også, at russerne i løbet af de seneste uger og måneder har ændret deres syn på, hvem der er deres hovedallieret i Europa. »Siden sidste efterår« har Rusland »i øjeblikket opgivet alt håb om, at [den tyske kansler] Merkel ville spille denne rolle med dem, og især efter den franske præsident Hollandes improviserede, overraskende besøg i Moskva i december måned, på Hollandes anmodning, har de vendt sig mod Frankrig. De har, i denne sammenhæng, ikke glemt den rolle, Hollande spillede i mindehøjtidelighederne i Normandiet i anledning af D-dag.«

Dedefensa citerer fra et interview med *Radio Sputnik*, som rapporteres af *Sputnik News* af Kyrill Kotkich den 13. december, kort tid før [sic] den russiske præsident Vladimir Putin og Hollande mødtes i Vnutkovo-lufthavnen uden for Moskva. Kyrill Kotkich, associeret professor ved det Russiske Udenrigsministeriums Institut for Internationale Relationer, sagde til *Sputnik*, »Det var Hollande, der var modig nok til at starte Normandiet-processen, da de første forhandlinger mellem Putin og Poroshenko fandt sted. Og han kan fortsætte denne linje. Som Moskva ser det, begynder Tyskland at tale på vegne af hele Europa, og det er Frankrig ikke tilfreds med, fordi de franske interesser er lidt anderledes end de tyske. Det

betyder, at Hollande er motiveret for at bevare en status for Frankrig som en stærk, europæisk magt med sin egen stemme, uden en tysk accent og i det klare, franske sprog.«

Dmitry Yakuschkin, der også deltog i interviewet, sagde, at den aktuelle franske holdning »minder mig om den rolle, som Frankrig forsøgte at spille i 1960'erne. Det forsøgte at genvinde sin herlighed fra før krigen og positionerede sig som et land mellem Østen og Vesten. Jeg arbejdede i Frankrig i mange år, og hvis man ser på de europæiske lande som Storbritannien, Tyskland, selv Spanien og Italien, så var Frankrig altid et land, der ikke lignede de andre. Det var ikke rigtigt et kapitalistisk land, det var ikke helt et vestligt land, og nogle gange havde jeg på fornemmelsen, at [daværende præsident] hr. de Gaulle nærmest blev opfattet som den sovjetiske leder. Vi var meget milde med vores kritik af Frankrig for dets interne problemer, dets sociale problemer.«

Dedefensa understreger også, at terrorangrebet imod Frankrig giver Rusland en anden vinkel for at styrke den franko-russiske relation, eftersom Rusland er kompetent inden for dette felt og har tilbudt sine tjenester til alle andre ofre for terrorisme.

Foto: Præsident Putin og præsident Hollande efter mødet i Vnutkovo-lufthavnen, der fandt sted den 6. dec. 2014.

EU's udenrigspolitiske chef

Mogherini åbner for diskussion om afslutning af sanktioner mod Rusland

15. jan. 2015 – Den europæiske Unions udenrigspolitiske chef, Federica Mogherini, har uddelt et dokument til regeringer forud for et møde mellem de 28 EU-udenrigsministre i Bruxelles den 19. januar, der siger, at blokken måske burde overveje en genoplivning af en fælles indsats med Moskva med hensyn til en håndtering af problemerne med Syrien og Irak, Libyen, Iran og Nord Korea, så vel som ebola og det palæstinensiske spørgsmål.

Dokumentet foreslår »en mere forudseende tilgang« for at få Rusland til at skifte kurs omkring Ukraine og bemærkede et fælles, langsigtet mål om frihandel »fra Lissabon til Vladivostok«, og det sagde, at EU måske skulle undersøge en udvidelse af handel med Rusland og dets Eurasiske Økonomiske Union med ex-sovjetstaterne. Det var Ukraines præference med frihandel med EU snarere end med EØU, der var anledning til konfrontationen.

Dokumentet sagde, at alle skridt fra EU ville være »tæt forbundet til den fulde implementering af Minsk-aftalerne«, en våbenhvileaftale fra september, der involverede Moskva, Kiev og de pro-russiske oprørere, så vel som »god vilje« fra Rusland om indgåede EU-Ukraine handelsaftaler og om russiske gasleverancer til Ukraine.

Dokumentet foreslog også at skelne mellem de sanktioner, for det meste mod individer og selskaber, der blev påtvunget i marts måned efter »annekteringen« af Krim – »hvor ingen ændringer forventes på kort sigt« – og så de sanktioner, der blev påtvunget russiske industrier i juni måned pga. urolighederne i det østlige Ukraine. Sidstnævnte sanktioner »burde EU være rede til at nedskalere, så snart Rusland i fuld

udstrækning implementerer Minsk-aftalerne«. Allerede i sidste uge sagde Mogherini, at hun havde fundet, at regeringsfolk fra Moskva på det seneste var langt mere samarbejdsvillige omkring spørgsmål om globalt diplomati og så dette som et tegn på, at spændingerne kunne mindskes.

Foto: Federica Mogherini. Hun overtog 1. november 2014 posten som EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, populært kaldet EU's udenrigschef.

En tredjedel af græske husstande tjener mindre end 10.000 euro om året.

15. jan. 2015 – En tredjedel af græske familiehusstande lever af mindre end 10.000 euro om året. Dette rapporteres i en undersøgelse, udført af Den hellenistiske konføderation af professionelles, håndværkeres og handelsmænds Institut for små virksomheder, der også fandt, at rådighedsbeløbet er faldet under fattigdomsniveauet.

Tre ud af ti græske husstande er tvunget til at leve af den laveste, årlige familieindkomst, som er under 10.000 euro. Raterne er endnu højere i husholdninger med to eller fire medlemmer. I alt 46,9 % af den græske befolkning erklærede, at familieindtægten er utilstrækkelig til at imødekomme deres daglige behov, og 55 % sagde, at de havde brug for yderligere hjælp, såsom lån af slægtninge, salg af værdier eller banklån.

Mens 35,9 % af husstandene (mere end 1 million) har mindst et

arbejdsløst medlem, så modtager kun 8,9 % af disse mennesker arbejdsløshedsunderstøttelse. Af disse 35,9 % anser ikke mindre end 52 % af disse husstande pensioner som deres hovedindkomstkilde.

På grund af den dramatiske stigning af ejendomsskatten har tre ud af ti familier givet udtryk for, at de er bange for at miste deres hjem.

Fra LaRouche-bevægelsen 16. jan. 2015: Kampen for New York intensiveres

Kampen for USA's overlevelse er nu centreret omkring to skarpt adskilte billeder af New York City: Det New York City, som stod for vores første finansminister Alexander Hamilton, der smedede den føderale, forfatningsmæssige republik omkring princippet om national kredit og nationalt bankvæsen, versus Wall Streets forræderi, fra Hamiltons morder Aaron Burr til nutidens Jamie Dimon og resten af de for-store-til-at-lade-gå-ned-pirater, der, såfremt de får lov at fortsætte, har stjålet nationens fremtid.

Lørdag, den 17. jan. intensiveres kampen med den seneste i en række af [Schiller Institut konferencer på Manhattan](#), der tilsigter at samle borger-patrioter, der har fået nok af Wall Street og City of London, og som er rede til at kæmpe.

Under diskussioner med kolleger torsdag den 14. jan. fremhævede Lyndon LaRouche, at vi nu går ind i en periode, hvor oprøret mod Wall Street kan bryde ud i en kraft for en revolutionær, politisk forandring.

»Vi står på randen af denne form for pludseligt, revolutionært skift«, understregede LaRouche.

Der er beviser for, at der overalt gærer en anti-Wall Street følelse. I denne uge genfremsatte kongresmedlem Marcy Kaptur (D-Oh.) lovforslag HR 381 for en genindførelse af Glass-Steagall, loven fra Franklin Roosevelt-æraen, der opdelte den Store Depressions for-store-til-at-lade-gå-ned-banker i totalt adskilte kommercielle banker, der faldt ind under beskyttelse fra FDIC (USA's indskudsgarantifond, -red.), og investeringsbanker, der ikke nød statslig beskyttelse af deres hasardspil. Lovforslaget har nu 16 medsponsorer. Et lignende lovforslag blev fremsat i Senatet under sidste senatssamling af Elizabeth Warren (D-Mass.), Maria Cantwell (D-Wa.), John McCain (R-Ariz.) og Angus King (I-Vt.) og må omgående atter indgives.

I Vesteuropa, hvor bankerne er på randen af sammenbrud, afkoblede den Schweiziske Nationalbank francen fra euroen og steg omgående 40 % i værdi mod euroen, før den atter faldt en smule. Schweizerne ved, at euroen er dømt til undergang i en snarlig fremtid, med den forventede annoncering næste torsdag fra Den europæiske Centralbank af et tyfonagtigt program med 'kvantitativ lempelse', samt med de kommende, græske valg, der kunne signalere den totale afslutning af eurosystemet.

Det bankerotte, transatlantiske banksystems ustabilitet holder Wall Street i en desperat tilstand. Jamie Dimon sagde til analytikere og finansreportere onsdag, at »bankerne er under angreb«. Kendsgerningen er den, at det amerikanske folks had til Wall Street vokser – og alt, hvad Citibank, JPMorgan Chase, Bank of America, Goldman Sachs, Morgan Stanley og Wells Fargo foretager sig, gør tingene værre for dem. At kongressen

åbenlyst er blevet betalt for at fjerne de ynkelige små restriktioner, der er tilbage i Dodd/Frank-loven, har båret ved til bålet af en stærk modreaktion.

Der er ingen anden valgmulighed end at genindføre [Glass/Steagall som Første Trin](#) af genoplivningen af Hamiltons principper, der er den eneste anvendelige løsning. Ved at vende tilbage til Det amerikanske System ville USA blive en naturlig allieret til BRIKS-landene, der har påbegyndt et nyt system med internationalt samarbejde mellem suveræne nationalstater, der er gået sammen for at forfølge menneskehedens fælles mål.

Alternativet er fremstødet for krig, der kommer fra de samme, desperate London- og Wall Street-kredse. I Europa er der skræmmende tegn på en genoplussen af neonazistiske idéer, der breder sig fra Sektor Højre og relaterede kræfter i Ukraine til Tyskland og andre dele af Europa. LaRouche sagde til kolleger i dag, at frygten for en sådan neo-fascistisk genoplivning spreder rædsel blandt tyske politikere, især Angela Merkel. Han tilføjede, med afsky, at Angela Merkels manglende, officielle fordømmelse af den ukrainske premierminister Jatsenjuks afskyelige, offentlige bemærkninger i Berlin om Sovjetunionens invasioner af Ukraine og Tyskland under Anden Verdenskrig, var »utrolig i nutidens Tyskland«.

LaRouche satte denne kapitulation og frygt op imod den modige holdning, som Frankrig indtog som reaktion mod sidste uges terrorangreb i Paris. Holland og Frankrig blev udset som mål, fordi de er ved at bryde væk fra det britisk-ledede krigsfremstød mod Rusland, og fordi de er ved at få tilslutning fra andre, mere fornuftige europæere, der er fortalere for en genoplivning af samarbejde med Rusland som den eneste mulighed for at undgå krig, og den eneste måde, hvorpå nogle af de mest presserende problemer i verden i dag kan løses – inklusive truslen om terrorisme og asymmetrisk krigsførelse, der kommer fra de anglo-saudiske monarkier.

Det er i denne sammenhæng, at Manhattan-begivenheden lørdag eftermiddag er af historisk betydning.

Foto: Alexander Hamiltons Første Nationalbank

Fra LaRouche-bevægelsen 15. jan. 2015: Wall Street/London-bankerot optrapper momentum for verdenskrig

Lyndon LaRouche advarede onsdag om, at den eskalerende krise med krig omkring Ukraine, der har Rusland som sit mål, drives frem af desperationen, der kommer fra London og Wall Street over deres overhængende, totale bankerot. Denne desperation kom atter til udtryk onsdag, da Wall Street hamrede lov HR 37 igennem den amerikanske Kongres; endnu en afregulering af derivatboblen. Lovforslaget var blevet nedstemt i sidste uge, og Wall Streets republikanske lederskab i Kongressen genfremsatte omgående lovforslaget til en ny afstemning, der denne gang blot krævede simpelt flertal.

De er tydeligvis klar over, at hele den transatlantiske finansboble er på den yderste rand, og de kan ikke engang vente i et anstændigt tidsrum, før de gennemtrumfer nye garantier for bank-bailout. Dette er forfatningsstridigt i

kriminell grad.

De samme faktorer er i spil i den fortsatte sabotage af enhver løsning på Ukraine-konflikten, der ville nedtrappe de fortsatte provokationer mod generel krig med Rusland. LaRouche advarede om, at de neonazistiske kræfter i Ukraine promoveres og støttes af ligesindede kredse i dele af Vesteuropa, inklusive Tyskland. Den propaganda, der udsprems af de tyske medier, advokerer aggressivt den samme neonazistiske linje, som den ukrainske premierminister Jatsenjuk spredte under sit besøg i Berlin i sidste uge.

Tag ikke fejl, advarede LaRouche.

»Verden drives hen imod Tredje Verdenskrig, og en mulig, atomar udslettelse, af Londons og Wall Streets marionetstemmer. De bruger de anti-russiske provokationer og hensigten om krig til at aflede opmærksomheden og skjule sandheden om deres totale bankerot. Millioner af uskyldige borgere ødelægges på vegne af dette Wall Street/London-oligarki, hvis elendighed man burde gøre en ende på gennem en organiseret konkursbehandling, der begynder med genindførelsen af Glass/Steagall-loven«, krævede LaRouche.

LaRouche tilføjede, at der må være regres mod disse London- og Wall Street-forbrydere, og han lovede, at den kommende [Schiller Institut-begivenhed i New York City den 17. januar](#) ville være en vigtig lejlighed til at udløse netop en sådan regres.

Der er tydeligvis andre kræfter, der allierer sig imod London/Wall Streets krigsfremstød, som det reflekteredes af marchen i Frankrig med fire millioner mennesker efter de to jihadist-angreb i Paris i sidste uge. Frankrig har nægtet at gå i London-fælden – som Merkels Tyskland har – og respondere til den asymmetriske krigsførelse med yderligere et angreb på sin egen befolkning.

Og den seriøse dækning af den saudiske hånd bag den globale

terror efter sidste uges pressekonference på Capitol Hill med senator Bob Graham, kongresmedlemmerne Walter Jones og Stephen Lynch og repræsentanter for familierne til ofre for 11. september under ledelse af Terry Strada, så vel som LaRouchePAC's webcast den 9. januar, der leverede en dybtgående afsløring af den anglo-saudiske faktor, fortsætter. Blot inden for de seneste 24 timer har der været fremragende dækning af pressekonferencen og saudiernes rolle i *Daily Beast*, *ZeroHedge*, *Russia Today* og *Kinas Global Times*.

Det anglo-saudiske apparat spiller en central rolle i krigsfremstødet mod Rusland. At man med fuldt overlæg har presset verdensprisen på olie langt ned under omkostningsniveauet, er direkte rettet mod Rusland, og Putin-lederskabet i Moskva er fuldstændig klar over, at de er Londons, Riyadhs og Det Hvide Hus' mål.

Schiller Instituttets Ugeavis 3 – 2015 Historisk pressekonference i den amerikanske Kongres – Frankrigs 11. september

Download (PDF, Unknown)

Frankrig: Jacques Cheminade: Lad os ikke forpasse dette afgørende øjeblik

Dette er en erklæring af Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progrès, efter at han deltog i marchen i demonstrationerne i Paris den 11. september. Den originale erklæring kan læses på [Cheminades webside](#).

Denne søndag, den 11. januar, marcherede jeg i Paris sammen med mit lands folk. Jeg kunne kun beundre andagten, værdigheden og beslutsomheden hos denne enorme gruppe, der gik ud over politiske partier. »Jeg er Charlie, Jeg er jøde, Jeg er politibetjent, Jeg er muslim, Jeg er kristen, Jeg er franskmand, Jeg er verdensborger«, fortæller, hvad vi alle følte.

Det var vores plads at være der. Og følelsen af, og intet mere var som før, var der også.

I dag genoptages det politiske liv, dvs. fornuft, der er forpligtet til handling, uden skinhellighed. Det er nødvendigt omgående at identificere de ansvarlige: Vi må kræve, at Saudi Arabien, Qatar og alle de agenturer, der skabte disse Frankenstein-monstre, omgående stilles til regnskab. Vi må lægge skylden på dem, hvad enten de er i London eller Washington, på Wall Street eller i City of London, i Riyadh eller Doha, der promoverer terrorisme eller hvidvasker de penge, med hvilke terroren finansieres, og håner vore republikkers principper.

Vi må som en hastesag etablere en Parlamentarisk Kommission til at undersøge terrorismens kilder, med den forpligtelse, at vi ikke vil standse undersøgelserne der, hvor de måtte blive pinlige.

Tiden er inde, og har været det længe. Uden denne handling vil vi synke ned i NATO's aggressive politik og et regime af lovløshedens lov, der, som Mikhail Gorbatsjov bemærkede, kunne føre til atomkrig, og hvor terrorisme er den asymmetriske udvækst.

Det er på tide, og har været det længe, at vi vender tilbage til en global politik, der tjener menneskehedens sag, en politik for afspænding, forståelse og samarbejde med alle dem, der er villige til at gøre en ende på den ødelæggende nedskæringspolitik, der skaber grobund for falske profeter og imbecile barbarer.

Lad os gøre, hvad der er nødvendigt for at sikre, at den skønne dag i går bringer os dertil, og at national enhed ikke bliver en såkaldt hellig union, der kvæler os i underkastelse over for dem, der sår blæst for at høste kaos.

Med en tanke i alle vore handlinger til de to unge mennesker i Vincennes, der i fredags døde som helte, mens de forsøgte at fravryste morderen hans våben.

Fremad! Vi er gjort af samme stof som vore drømme.

Fra LaRouche-bevægelsen 13. jan. 2015: Et skift i global politik

Samme dag, som global terrorisme ramte Europa, den 7. januar, udløste LaRouchePAC og EIR en revolutionær kapacitet, der fuldstændig kan besejre denne terrorisme og ødelægge dens sponsorer.

Dette supervåben imod global terrorisme er ikke en ny politistatslovgivning i Cheneys, Bush' og Obamas stil. Det var for det første, [anklageskriftet den 7. jan.](#) fra højeste niveau i Kongressen, med formanden for Den fælles Kongresundersøgelse af 11. september, senator Bob Graham, om det saudiske monarkis ledende rolle i al global terrorisme – efterfulgt af verdensomspændende mediedækning af pressekonferencen, der stadig finder sted. Dernæst kom [webcastet den 9. jan.](#) med Jeff Steinbergs særdeles kyndige og detaljerede afsløring af den britisk/saudiske brug af alle globale terrornetværk. Og dernæst, udløsningen af en ånd af national enhed og solidaritet i et europæisk land – den enorme franske demonstration den 11. januar – blandt de mange europæiske lande, der har mistet deres suverænitet til Margaret Thatchers og Tony Blairs britiske regeringer, samt den frastødende kongefamilie.

[\(SE: LaRouchePAC's »Ophæv hemmeligstemplingen af de 28 sider\)](#)

En ophævelse af hemmeligstemplingen af de 28 sider i senator Grahams Fælles Kongresundersøgelse fra 2002 diskuteres nu i medier og politiske organisationer i hele verden. Saudiernes ansvar for terrorisme i hele verden, og undertiden det ultimative britiske ansvar som »moder« for terrorisme imod nationer, debatteres nu de mest usædvanlig steder – »Meet the Press« på amerikansk Tv, medier i hele Frankrig, den thailandske presse, RT osv.

At gøre en ende på terrorisme, på »civilisationernes sammenstød«, på briternes/Obamas forsøg på at ødelægge Rusland, diskuteres alt sammen på højt niveau i landene allieret med BRIKS, mellem disse og Frankrig, og i Vatikanet.

Lyndon LaRouche karakteriserer en potentiel revolution i politik og anskuelse, og en revolution, vi har været med til at skabe. LaRouchePAC har optrappet med en flyveseddel, der allerede uddeles over hele landet, »Top U.S. 'Ally' Created 9/11 Terror« (teksten til pressekonferencen om de 28 sider).

Vi må optrappe mobiliseringen med denne kapacitet, der blev lanceret sidste onsdag og fredag; hvis du læser dette, bør du uddele/videresende Teksten fra pressekonferencen til dit netværk. Terroren eskaleres fortsat; læs nedestående rapporter.

Den globale drivkraft bag terrorisme og truslen om krig – atomkrig – er sluttelig ikke kun London, men City of London, og Wall Street; bankerne, der er pakket helt op til ørerne med giftig gæld, og som står over for endnu et krak, og er fast besluttede på at knække nationer, og fjerne nationers evne til at regulere eller blande sig i deres forbrydelser på nogen måde. Wall Street og City er bankerot, deres banksystemer er bankerot. De må besejres på denne front; men derefter må de gennemgå konkursbehandling, og en ny Glass/Steagall-lov.

I går modtog LaRouche en rapport om de nye forslag fra de ledende, græske partier om en europæisk konference for at nedskrive den græske gæld i en aftale – og han insisterede på, at det må være hele det City-dominerede, europæiske banksystem, der reorganiseres, fordi det hele er bankerot. De taler kun om en »græsk« gældskrise for at dække deres bankerotte bagdele ind, sagde han.

Alexander Hamiltons princip om national kredit kan dernæst bruges til at genoplive og genopbygge økonomier, der er knækket af 20 års spekulative sammenbrud. LaRouches »Fire Hovedlove«, med Glass-Steagall som den første, må vedtages.

☒ SE: [LaRouches Fire Love](#) (dansk)

Situationen kræver, at vi følger op, uden afvigelser, på denne mobilisering, og skaffer støtte til den gennem udadrettet organisering.

☒ SE: Erklæring fra den franske leder og LaRouche-allierede [Jacques Cheminade](#) efter marchen i Paris.

☒ SE OGSÅ: Jacques Cheminades erklæring efter angrebet på Charlie Hebdo i Paris, »[Frankrigs 11. september](#)«.

Foto: Søjle med Det amerikanske Storsejl, 'E pluribus unum', Af de mange, En. Lokalitet ukendt.

Fra LaRouche-bevægelsen 12. jan. 2015: Vi må sænke Wall Street nu!

Under en diskussion søndag aften understregede Lyndon LaRouche, at standarden for hans organisation er den amerikanske Forfatning. Organisationen må fungere som en national organisation, snarere end en gruppe lokale organisationer, som under Konføderationslovene, før Forfatningen blev vedtaget under Alexander Hamiltons lederskab. Han understregede, at et skift til dette standpunkt må ske omgående.

I modsat fald har USA og vores organisation kurs mod et snarligt sammenbrud, og et sammenbrud af den amerikanske organisation ville betyde ødelæggelser for USA, og for verden.

Kun i samme grad, som vi bevæger os mod en sådan national orientering, der er fokuseret omkring Manhattan-projektet, har

vi nogen troværdighed og nogen effektiv virkning.

LaRouche understregede, at det, vi laver i Leesburg (Va.), er en fiasko, noget inkompetent, et sjusket stykke arbejde, og at dette sjuskeri må stoppe. Vi må nedlukke idéen om lokale organisationer. Hvis vi ikke gør det, er vi færdige, nytteløse. Dette er den eneste måde, hvorpå vi kan vinde kampen for at redde nationen og opfylde vores mission.

Det mest afgørende element for at forhindre en termonuklear krig er nødvendigheden af at lukke Wall Street ned. Wall Street må hives ned nu, direkte. Hvis dette forsømmes, eller vi nøjes med noget mindre betydningsfuldt, så vil vi fejle. Vi må direkte sænke Wall Street. Spørgsmålet om Wall Street er det kritiske punkt, det afgørende spørgsmål.

Fremstødet mod Wall Street må gennemføres i sammenhæng med det, der skete onsdag med [pressekonferencen](#) om ophævelsen af hemmeligstemplingen af de 28 sider om saudiernes rolle i 11. september-angrebet, samt [Jeff Steinbergs webcast](#) fra fredag.

Hvis vi går tilbage til januar 2001, ni måneder før 11. september, afslørede Lyndon LaRouche selv det faktum, at Bush/Cheney-regeringen ville satse på en 'Rigsdagsbrand'. Og på selve dagen, den 11. september, afslørede LaRouche Bush/Cheney-regeringens medskyldighed i det, der skete den dag.

Men LaRouche understregede, at det, Jeff Steinberg gjorde under fredagens webcast, er den eneste, kompetente, offentlige fremstilling af den anglo-saudiske rolle i 11. september, som nogen sinde er blevet fremstillet for verden.

Kombinationen af disse to spørgsmål er nøglen til sejr – sænkningen af Wall Street nu, med [LaRouches Fire Love](#), samt afsløringen af det anglo-saudiske ansvar for 11. september og deres politik med folkemord, som det skete under onsdagens pressekonference og fredagens webcast.

Ingen af disse to spørgsmål har fået effektiv repræsentation som førende spørgsmål af vores organisation. Andre spørgsmål vil ikke give os sejren.

LaRouche understregede, at det, der netop er sket i Frankrig, ikke kunne være sket uden onsdagens pressekonference om de 28 sider. Terrorangrebet i Frankrig var, som Helga Zepp-LaRouche understregede, uden tvivl et bevidst forsøg på at gøre den franske befolkning rædselsslagen og intimidere den franske præsident Francois Hollande, der kun få dage før terrorangrebet havde krævet en ophævelse af sanktionerne mod Rusland.

Men det franske folk lod sig ikke intimidere. De svarede igen med den største demonstration i Frankrig, siden Anden Verdenskrig.

Som LaRouche understregede det, så kommer kampen i Frankrig fra det franske folk. Frankrig er netop nu heroisk. Som et resultat kan Frankrig bryde ud på en revolutionær måde, med en global virkning, som kan have en indvirkning på Grækenland. Faktisk kan det, der i øjeblikket sker i Frankrig, stoppe atomkrig.

LaRouche understregede, at hvis vi havde fokuseret på de to spørgsmål, som han identificerede, ville vi være langt foran. Men det gjorde vi ikke, og som et resultat kom vi til at sidde fast. Vi må nu gå hele vejen, langt nok og hurtigt nok til at få jobbet gjort. Ved at nedlukke Wall Street og pille det anglo-saudiske imperium ned, kan vi forandre historien.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede telefonkonferencen med at understrege, at denne måned er den vigtigste i vort liv.

Helga Zepp-LaRouche: Historisk pressekonference i den amerikanske Kongres: Har man løjet for hele verden?

11. januar 2015 – Det var et bemærkelsesværdigt sammenfald, at pressekonferencen med den tidligere senator og formand for den officielle undersøgelseskomite af begivenhederne den 11. september, 2001, Bob Graham, og terrorangrebet mod journalister fra det franske, satiriske ugemagasin Charlie Hebdo i Paris, fandt sted på samme dag. Senator Graham, kongresmedlemmerne Walter Jones og Stephen Lynch, samt pårørende til ofrene for angrebet på World Trade Center, gjorde her hemmeligstemplingen, efter ordre fra præsidenterne Bush og Obama, af et helt kapitel af den originale kommissionsrapport ansvarlig for, at den virkelige baggrund for 11. september frem til i dag ikke er blevet afsløret, og at terrorbølgen derfor lige siden aldrig er afbrudt. Denne undladelse fortsætter med at udgøre en trussel mod verden, »som vi så det i Paris i morges«, påpegede senator Graham gentagne gange.

(Læs pressekonference på dansk samt se video [her](#)).

Denne pressekonference, der blev sendt live af internetsiden LaRoucepac.com's videoteam, betyder efter al sandsynlighed afslutningen på to amerikanske regerings mørklægning af baggrunden for 11. september. Det faktum, at den tidligere formand for begge kongreshuses undersøgelseskommission, der

fra 2001 til 2002 havde arbejdet et helt år, interviewet hundreder af personer, undersøgt titusinder af dokumenter og sluttelig offentliggjort en officiel, 800 sider lang, omfattende rapport, personligt trådte frem for pressen, var i sig selv en sensation. Så meget desto mere på grund af det faktum, at han gjorde hemmeligstemplingen af de 28 sider af rapporten ansvarlig for, at det kunne komme til sådanne terrorangreb, som det i Paris.

Den vidt udbredte rapportering i amerikanske og diverse internationale medier, udlægningen af optagelsen af pressekonferencen på en række websider i flere lande, såvel som nationale og internationale parlamentarikers og eksperters opmærksomhed, burde sikre, at denne skandale ikke længere kan fejles ind under gulvtæppet.

Hvad er da sammenhængen mellem disse 28 sider og angrebet i Paris? Er det virkelig korrekt at beskrive denne afskyelige gerning som et »angreb på ytrings- og meningsfriheden, som ikke kan retfærdiggøres«, som fru Merkel omgående slog fast? Som de foreløbige undersøgelser har fastslået, så var alle tre attentatmænd blevet rekrutteret af Jamel Beghai, alias »Abu Hamza«, til al-Qaeda, der igen har forbindelse til jihadist-netværk, der opererer fra moskeer i London, herunder Finsbury Park-moskeen, hvor den virkelige Abu Hamza var imam i årevis, et pseudonym for Jamel Beghai.

Abu Hamza blev i 2012 udleveret til USA og retsforfulgt for terrorvirksomhed og rekruttering af terrorister. Hans hovedforsvar foran domstolen var det argument, at han, ved siden af at arbejde for al-Qaeda og andre terrorgrupper, også havde arbejdet for den britiske efterretningstjeneste, MI5. Abu Hamza, hvis fødenavn er Mustafa Kamel Mustafa, er netop den 9. januar 2015 blevet idømt livsvarigt fængsel af en domstol i New York for deltagelse i flere terroraktiviteter.

De to hovedattentatmænd i angrebet på satiremagasinet i Paris, Said og Cherif Kouachi, har længe stået på den franske og

andre vestlige efterretningstjenesters overvågningsliste. Cherif blev i 2008 idømt tre års fængsel, og begge brødre blev i sommeren 2014 ført tilbage til Syrien, hvor de sandsynligvis havde kæmpet på de såkaldte oprøreres side mod Assad-regimet. Det vil sige, at de havde deltaget i en krig, der var sanktioneret af USA, NATO og Frankrig, en krig, hvis hovedpersoner bl.a. af den franske regering var blevet udstyret med våben, som præsident Hollande torsdag i sidste uge erkendte.

Nu begyndte Vestens involvering med terrorgrupper i Mellemøsten ikke først med krigen mod Assad. Senest fra og med Zbigniew Brzezinskis forslag i 1975, på et møde i den trilaterale kommission i Tokyo, om at bruge det »islamiske kort« i krigen mod Sovjetunionen, har Vesten altid haft en hånd med i aktiviteterne i de diverse grupperinger, fra Mujaheddin i Afghanistan til al-Qaeda, al-Nusra og i dag ISIS, og som man alt efter omstændighederne bekæmpede, for dernæst i næste øjeblik at udstyre med våben som »moderate oprørere« og indsætte mod henholdsvis Gaddafi, Assad eller andre upopulære modstandere.

Med følgerne af denne praksis diskuterer det særlige udvalg i den amerikanske Kongres, under ledelse af republikaneren Trey Gowdy, stadig terrorangrebet i Benghazi 2012, hvor ambassadør Stevens og yderligere tre mennesker blev dræbt. Det forventes, at blandt andre Hillary Clinton og Susan Rice til foråret eller sommer vil blive indstævnet til at vidne, og at Obamas vice-sikkerhedsrådgiver Ben Rhodes' instruktion til Rice om at lyve om omstændighederne omkring angrebet, vil komme frem.

Senator Graham fremhævede med stor kraft Saudi Arabiens rolle, hvis støtte til den meste ekstreme form for islam, wahhabismen, blot var blevet opmuntret gennem hemmeligstemplingen af de 28 sider. Over hele verden er støtten til og finansieringen af disse terrorgrupper sidenhen vokset, og al-Qaeda skulle være en skabelse af Saudi Arabien, lige så vel som regionale grupper som al-Shabab og ISIS, der

blot skulle være de seneste skabelser. Den, der antager, at problemet er løst ved at besejre ISIS, er naiv:

»Konsekvensen af vores passivitet over for Saudi Arabien er, at vi har tolereret en hel række af disse organisationer, der er så voldelige, ekstreme og yderst skadelige for hele Sydvestasien og udgør en trussel mod hele verden, som vi så det i morges i Paris«, understregede Graham.

Højtplacerede kilder i både Frankrig og USA, der pga. deres position har adgang til ikke-offentlige informationer, er enige om den vurdering, at angrebet i Paris ikke kun drejede sig om en destabilisering af Frankrig, men også om et varselsskud i næsen på præsident Hollande, der for nylig gjorde sig upopulær i visse angloamerikanske kredse, da han kom ud og talte for en nedtrapning over for Rusland og en snarlig afslutning af sanktionerne.

Er det altså berettiget kun at tale om et »angreb på menings- og ytringsfriheden« i denne sammenhæng, som den »radikale islam« på demonstrativ vis er ansvarlig for? Eller bliver, netop gennem denne »fortælling«, som det så fornemt hedder på moderne sprog, en begivenhed udstyret med en troværdig forklaring, der imidlertid typisk sejler under falsk flag? Selvfølgelig handler det om »islamisk ekstremisme« – men netop en sådan, der tjener en politisk dagsorden.

Det er i denne forbindelse interessant, hvordan den ukrainske premierminister Jatsenjuk (Victoria Nulands »Jats«) i en tale for Det tyske udenrigspolitiske Selskab (DGAP) uimodsagt kunne hævde, at alle huskede, hvordan Sovjetunionen havde overfaldet Tyskland og Ukraine! Da den russiske viceudenrigsminister Vladimir Titov derefter bad om en udtalelse fra det tyske Udenrigsministerium om Jatsenjuks udtalelser, lød svaret, at Forbundsregeringen ikke afgav nogen kommentar til hans udtalelser. Berlin ville dog ikke stille spørgsmålstegn ved tyskernes ansvar for sovjetiske borgeres død under Anden Verdenskrig. Hvis man vil bedømme dette svar

venligt, kan man indstille Udenrigsministeriet til Nobelprisen i 'dans på æg'.

Realiteten er derimod nærmere en belysning af NATO-Gladio-Operationens praksis, hvor man under den Kolde Krig støttede såkaldte »Stay-behind«- (»tilbageblevne«) netværk for det tilfælde, at der blev krig med Sovjetunionen, og som bestod af tidligere nazister, antikommunister eller – i Ukraines tilfælde – Stepan Banderas netværk. CIA's, MI6's og BND's, den tyske efterretningstjenestes, kontrol med disse netværk er veldokumenteret.

70 år efter Anden Verdenskrigs slutning hersker tydeligvis stadig den samme anskuelse ud fra mottoet: Mine skurke er gode skurke, og dine skurke er forbrydere. Denne dobbeltmoral i Vestens angivelige frihedselskende og demokratiske anskuelse stikker pinligt ud. Således kommenterede den kinesiske avis *Global Times*, at når det drejede sig om terrorisme i Paris, forlanger Vesten korrekt uindskrænket solidaritet. Men når det drejer sig om terrorisme imod Kina, fremstiller Vesten dette endda som en kinesisk påstand (med den implikation, at det drejede sig om legitime protester mod den kinesiske regering). Og Konstantin Kosatjev, ledende parlamentariker i det Russiske Føderationsråd, påpegede, at reaktionen på terroren i Paris må være den samme, som ved mordattentatet i Odessa, hvor ukrainske mennesker indebrændte levende.

»Ville europæerne sluge det? Ville de europæiske politikere tie og lade, som om intet var håndt?«, skrev Kosatjev på sin blog.

Senator Graham krævede i sin pressekonference, at politikken må føres tilbage til den standard, som præsident Lincoln fastsatte, og som gik ud fra, at republikken kun kan bestå, hvis regeringen siger den uindskrænkede sandhed, fordi der kun på denne måde kan herske den nødvendige tillid i samfundet. Netop denne tillid er i dag i vidt omfang forsvundet mellem regeringen og befolkningen i USA og Europa.

Hvis den tyske regering vil ændre dette, må den omgående indlede en undersøgelse af implikationerne af senator Grahams pressekonference og gøre en ende på den utålelige mørklægning af Jazi-kuppet i Kiev.

(Se også: [Jacques Cheminades erklæring: Vores 11. september](#))

RADIO SCHILLER den 12. januar 2015: Frankrig vil ikke knækkes

Med formand Tom Gillesberg

Ukraine: Natalia Vitrenko udsteder appel til FN og verdens ledere om Jatsenjuks nazisme

10. jan. 2015 – Natalia Vitrenko, præsident for Ukraines Progressive Socialistparti, udstedte i går et åbent brev til FN's generalsekretær Ban Ki-moon, den tyske kansler Angela Merkel samt andre verdensledere, med titlen: »Vestens

loyalitet over for Jatsenjuks udbrud af neonazistiske aktiviteter er en krigsprovokation i Eurasien«.

»Under sit besøg i Tyskland den 8. jan.«, skrev hun, »tillod Ukraines premierminister Arsenij Jatsenjuk sig, i et interview med den tyske Tv-kanal *ARD*, på vegne af det ukrainske folk at give udtryk for udtalelser og ideologier, der i deres natur og politiske implikationer er uhyrlige.

Med sin ankomst til hjemstedet for Hitlers nazisme, hvis idéer styrtede hele menneskeheden ud i en global tragedie af hidtil uset omfang, talte Jatsenjuk, ikke engang som en ukrainsk nynazist, men som en tysk nynazist. Her er hans ord, der ikke er blevet ordentligt fordømt af hverken FN, de vestlige lande i anti-Hitler-koalitionen eller ofrene for nazisme og fascisme: 'Vi husker endnu den sovjetiske invasion af Ukraine og Tyskland'.

Og Tyskland, der udløste den blodige Anden Verdenskrig og blev besejret, og som angrede sine forbrydelser, havde intet hastværk med at fordømme Jatsenjuk og udvise ham af sit territorium.

Jeg henleder Deres opmærksomhed på den skæbnesvangre betydning og de fremtidige, politiske konsekvenser for det globale samfund af Jatsenjuks 9 ord.

Med disse ord rehabiliterede han først og fremmest den Hitlerske nazisme som en nationalsocialistisk ideologi for opbygning af en verdensorden, retfærdiggjorde Hitler-Tysklands aggression og de forfærdelige forbrydelser, det begik, og som blev begået sammen med kollaboratører i de besatte territorier, inklusive det ukrainske territorium. Og han kom til Tyskland umiddelbart efter, at mange tusinde, ukrainske Bandera-nynazister, arvtagerne efter Hitlers kollaboratører, havde demonstreret.

Som et medlem af regeringen i staten Ukraine – et land, der var offer for nazistisk aggression – talte Jatsenjuk som en

provokatør; han nedbrød principperne for international lov og ødelagde dens fundament i form af Den internationale militærdomstol i Nürnbergs charter og domsafsigelse.«

Vitrenko fortsatte med at citere afgørelserne af Domstolen i Nürnberg og diverse erklæringer fra de Tre Store Allierede magter, omhandlende karakteren af deres fælles kamp mod nazismen.

»Alle de foranstående dokumenter viser uden for enhver tvivl«, skrev hun, »at det ikke kun var Sovjetunionen, der kæmpede imod Hitler-Tyskland, men også landene i anti-Hitler-koalitionen, der sluttede sig til hele den antifascistiske, progressive menneskeheds kræfter«.

Som en af arrangørerne af kuppet i Ukraine bør Jatsenjuks erklæring bedømmes som en erklæring fra en gesandt fra USA, der er fast besluttet på at trække Tyskland ind i en antændelse af Tredje Verdenskrig, skrev hun.

Hun fortsatte med at citere fra erklæringer fra Nürnberg-domstolens anklagere fra de fire sejrherre, inklusive Robert Jackson (USA), Hartley Shawcross (U.K.), Francois de Menthon (Frankrig) og Roman Rudenko (U.S.S.R.). Om sidstnævnte bemærker hun: »Hovedanklageren fra U.S.S.R., det land, der betalte den højeste pris, 27 millioner liv af i alt 50 millioner, og som, naturligvis, spillede en afgørende rolle i sejren over Nazi-Tyskland, var Roman Rudenko, en indfødt fra Ukraines Tjernihiv-område, og daværende statsanklager for Sovjetrepublikken Ukraine.«

Hun citerede sluttelig Artikel 26 i Nürnberg-charteret:

»Dommen ... er endegyldig og kan ikke ændres«, og appellerede til verdens ledere om at gribe til handling.

Fra LaRouche-bevægelsen 11. jan. 2015: Hvis Alexander Hamilton var i live i dag ...

Det er i dag grundlæggeren af Det amerikanske System for Politisk Økonomi, Alexander Hamiltons fødselsdag; han blev født den 11. januar 1757 (eller 1755). Hamilton gik fra at leve ukendt på en ø i Caribien og til at blive et verdenshistorisk geni, der opererede fra New York City, med de nødvendige idéer til at skabe en republik, der som sit grundlag forpligtede sig til endeløst økonomisk fremskridt; idéer, der efter planen ikke blot skulle tages i anvendelse i de nyligt dannede Forenede Stater, men over hele verden.

Det lykkedes Hamilton at skabe denne republik; men Det britiske Imperium, som han bekæmpede, var ikke ødelagt. I dag holder dette imperium stadig USA i en skruestik og truer med at sprænge hele verden i luften i en atomkrig, hvis det ikke får de indrømmelser, det behøver for at bevare sin magt.

Lige så vel som Hamilton, selv som ung mand, vidste, at Det britiske Imperium ikke kunne ødelægge de amerikanske kolonier i en krig, så ville han i dag erkende, at briterne ikke kan vinde deres konkurrence imod resten af verden, uden at ødelægge sig selv. Dette punkt har også Lyndon LaRouche gentagne gange understreget. Men de kan trække resten af verden med sig i denne ødelæggelse, hvis det nødvendige lederskab, der kan ødelægge deres magt, ikke fremkommer.

I løbet af de seneste uger er der kommet stadig voksende indikationer på, at politiske topfolk, især i Tyskland, men

også i andre europæiske lande, forstår den umiddelbare fare, som er skabt af det britiske imperieangreb mod Rusland. Faktisk er det ikke nødvendigvis et tilfælde, at Londonistan-angrebet mod Frankrig fulgte kort tid efter præsident Hollandes angreb på EU's og NATO's holdning med konfrontation over for Rusland. En af de højeste, advarende røster tilhører, ironisk nok, tidligere britiske agent Mikhael Gorbatsjov, der næppe ses som en profet i sit hjemland Rusland, men som nu korrekt hyppigt taler offentligt om faren for en krigskonfrontation, fremprovokeret af Vesten. I denne uges interview med *Der Spiegel* udtaler han sig tydeligere end nogensinde: den bestående trussel hedder »atomkrig«.

Et andet aspekt af den fare, som europæerne tydeligt ser, er opkomsten af den totale nazisme, der støttes af britiske kræfter og NATO-kræfter. Vestens støtte til nazisme i Ukraine fører helt klart til krig – som den ukrainske patriot Natalia Vitrenko kraftfuldt påpegede i vores [nedenstående rapport](#).

Hvordan kan denne krig stoppes? Endnu engang, kun gennem Hamiltons metode med politisk økonomi – metoden, der vælter systemet med imperialistisk, finansielt diktatur og erstatter det med et system, baseret på fysisk-økonomisk samarbejde og videnskabelig vækst. Det er den metode, der nu er blevet vedtaget af BRIKS som et alternativ til geopolitik, men som også USA har desperat brug for at vedtage.

I den kommende uge må denne Hamilton-metode rejse sig som en ikke-lineær bølge i USA, med hans New York City som spydspids, der leder hele nationen ind i et afgørende brud med Det britiske Imperium. Hamilton var en eksemplarisk kæmper, kendt for at gå imod alle odds for at vinde sejre, der syntes umulige. Det er vores opgave i de nærmest kommende dage.

[1] Kommer snarest på hjemmesiden, -red.

FRANKRIGS 11. SEPTEMBER: Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progrès, kræver tilbundsgående undersøgelse af Londonistan

Paris, 8. jan. 2015 – Jacques Cheminade, tidligere fransk præsidentkandidat og formand for Solidarité et Progrès[1], udstedte følgende erklæring i torsdags med titlen »Face à Notre 9/11«, »Vi står over for vores 11. september«, efter blodbadet på det satiriske ugemagasin Charlie Hebdos kontorer, der dræbte 12 mennesker og sårede 11 andre. Erklæringen er oversat fra den originale franske, der kan læses på [Cheminades webside](#):

»Frankrig er truet. Men vi må ikke give efter for frygtens diktatur. For at holde hovedet koldt må nationen forenes for at bekæmpe terrorismen overalt, hvor den viser sig, og frem for alt ikke længere tolerere de forudsætninger, under hvilke den blomstrer.

Det er vores politis, vore nationale sikkerhedsstyrkers (gendarmeriet) og vores efterretningstjenestes ansvar at bekæmpe terrorismen. De må tage den umiddelbare trussel, vi konfronteres med, meget alvorligt, over alt og i deres daglige indsats. Der er ingen 'ensomme ulve'; der er mindre og mellemstore terrororganisationer, som mere eller mindre

manipuleres. Vi må fra andre europæiske lande kræve en grænsekontrol, der er betegnelsen værdig, for vi er i krig. Hjemme må vi gøre en ende på alle tilskyndelser til vold, inklusive via billeder, der udbredes i voldelige videospil, som terroristerne ofte er glødende tilhængere af, og som er med til at gøre dem til syge sjæle.

Ansvar for at forandre forudsætningerne ligger i vores generelle politik. Vi må stille Saudi Arabien og Qatar, hvor visse institutioner og familier har finansieret og fortsat finansierer 'salafist'-terrorisme, til ansvar. Vi må stille Recep Tayyip Erdogans Tyrkiet, som spiller på begge sider og således er medskyldig, til ansvar. Vi må gøre en ende på alle »*særlige partnerskaber*« med disse lande.

Vi må kræve en undersøgelse af den rolle, der spilles af banknetværk, især de britiske, og som agerer som overførselskanaler for de penge, som stilles til rådighed for terroristerne i al-Qaeda og Islamisk Stat. Det er disse falskmøntnere, der holder disse forvildede kriminelle gående.

Vi må desuden ikke tillade debatten at afspores til at dreje sig om at være imod immigration og muslimer, som ville føre til, at vi gik i den fælde, der er udlagt for os. At bekæmpe antisemitisme i særdeleshed med al vor kraft betyder, at vi støtter en dialog mellem civilisationer, kulturer og religioner.

Lad os sige det ligeud: Med den strategi for kaos, der er rettet mod Europa og Frankrig, kaster finansoligarkiet ved på den islamiske terrorismes bål – det afsløres af aftalerne mellem Londonistan-systemet og Saudi Arabien – samtidig med, at de kræver krig mod islam, som PEGIDA-bevægelsen[2] i Tyskland og de nationalistiske netværk i Frankrig, inklusive inden for Front Nationale, gør det. Frankrig er »*en bestemt idé*«, eller en pagt indgået med frihed i verden, og ikke et afsporet begreb om doktrinær suverænisme, som hos det

britiske UKIP[3] eller Alternativ for Tyskland[4], som de facto er associeret med PEGIDA.

Udelukkende kun i en verden uden City of London og Wall Street, og indgydt liv af ånden fra Den nye Silkevej på global skala, ånden fra en gensidig udvikling, kan terrorisme virkelig bekæmpes. Frankrig kan og må blive en grundpille i denne nye verden.«

Foto: Jacques Cheminade, tidligere fransk præsidentkandidat; formand for Solidarité et Progrès

[1] LaRouche-bevægelsen i Frankrig, -red.

[2] Patriotische Europäer gegen die Islamisierung des Abendlandes (Pegida; dansk: Patriotiske europæere mod islamiseringen af Vesten), er en tysk, politisk bevægelse med base i Dresden. Siden oktober 2014 har den organiseret offentlige demonstrationer, der tager sigte på den tyske regering mod det, den anser for at være en islamisering af Europa.

[3] U.K. Independence Party

[4] Alternative für Deutschland

EIR: På randen af Verdenskrig i 2015?

Af Jeffrey Steinberg. 4. jan. 2014 – Festligholdelsen af Nytåret i år skete mod en baggrund af den voksende fare for verdenskrig og bestræber på at forhindre, at en konflikt bryder ud i det tidlige 2015.

Russiske regeringsfolk, inklusive præsident Vladimir Putin og chefen for de væbnede styrker, general Valeriy Gerasimov, gjorde det i erklæringer ved årets slutning og i interviews klart, at Rusland er fuldt ud klar til en strategisk imødegåelse af fremstødet for regimeskift i Moskva, der kommer fra NATO og Obamas Hvide Hus.

Den 29. dec. gav general Gerasimov, i et interview med *Rossiya 24 TV*, et overblik over Ruslands fremskridt i eftersynet af sin strategiske atomstyrketriade, med testaffyring af en ny generation mobile, landbaserede ICBM'er og udstationeringen af tre nye atombevæbnede ubåde af Borei-klassen til den nordlige flåde.

Han sagde, at den strategiske modernisering er en topprioritet, der er i overensstemmelse med den nye, russiske militærdoktrin, som netop er blevet udstedt. I nummeret fra 24.-30. nov. af Det russiske Forsvarsministeriums magasin *Militær Tænkning* var der en lang artikel med overskriften »Politisk teknik for farvede revolutioner – Hvordan man holder dem i skak«, som gentog den russiske militærkommandos vurdering, at vestlige magter er engageret i en krigsform for det 21. århundrede med regimeskift, baseret på anstiftelse af »styret kaos« med henblik på at vælte regeringer, især inden for området af CSTO (Collective Security Treaty Organisation; Organisationen for en fælles sikkerhedsaftale), inklusive Rusland.

Faren for krig, som drives frem af nedsmeltningen af det transatlantiske finanssystem, blev ligeledes markeret af Willy Wimmer, den tidligere nationale sikkerhedsrådgiver til Tysklands Kristendemokratiske Union, i en strategisk analyse med titlen, »Vil det hele eksplodere i 2015?«. Wimmer peger her på flere faktorer, der kunne udløse dette: udsigten til en græsk udtræden af euroen; Londons afkobling fra EU; Le Pens overtagelse i Frankrig; og Obamaregeringens etablering af Ruslands »fjendestatus som institution«. Wimmer nævnte Cecil Rhodes' britiske imperietradition som drivkraften bag den

aktuelle krigsfare.

Et ekko af Wimmers advarsler kom fra Pat Buchanan, der den 2. jan. på antiwar.com skrev og spurgte: »Ligger krig i kortene for 2015?«. Buchanan nævnte den nylige vedtagelse i Kongressen af HR 758, en provokation mod Rusland, og præsident Obamas sanktioner mod Moskva, som fremstød for krig. Han advarede om, at Kongressen sandsynligvis vil vedtage levering af våben til Kiev, og dette kunne udløse en barsk, russisk militærrespons.

Er nogen ved at få kolde fødder?

Obamaregeringen har bebudet sanktioner mod fire russiske regeringsfolk under Magnitsky-loven, hvilket forårsagede en kraftig fordømmelse fra det Russiske Udenrigsministerium, der advarede om, at sådanne fjendtlige handlinger kunne ødelægge ethvert russisk samarbejde med Washington om afgørende vigtige spørgsmål, som P5+1-forhandlingerne med Iran, samt de igangværende, russiskledede bestræbelser på at nå frem til en politisk løsning på den fire år lange syriske konflikt, der har forårsaget fremkomsten af Islamisk Stat.

Truslen om umiddelbart forestående krig er blevet så udtalt, at nogle af de ledende krigsprovokatører er ved at blive bange og advarer om faren. Den tidligere ukrainske præsident Viktor Jusjenko, der blev installeret i midten af 2000-årene under første fase af den Orange Revolution, sagde i et interview i slutningen af december, at 60 % af det ukrainske folk er modstandere af den aktuelle regerings politik med at integrere landet i EU og NATO.

Selv Adrian Karatnycky, den tidligere chef for Freedom House og nuværende direktør for Det atlantiske Råds Ukraine i Europa Taskforce, advarede om, at Sektor Højre og hardcore anti-russiske, ukrainske oligarker, der finansierer de ekstremistiske bander, udgør en trussel mod Ukraines sikkerhed og omgående må bringes under kontrol.

Nogle forsøg på modstand

Selv, mens Wall Street og London driver verden hen imod en strategisk konfrontation, der kunne føre til termonuklear krig og udslettelse, er der visse tegn på modstand. Ved årets slutning afholdt udenrigsministrene fra Rusland, Ukraine, Tyskland og Frankrig en telefonkonference, der havde til formål at genstarte Minskdrøftelserne fra september 2014 for at bilægge krisen i Ukraine. De fire ministre blev enige om, at det var nødvendigt, at Kontaktgruppen omgående trådte sammen igen, og der rapporteres om flere forestående møder i begyndelsen af januar, i Berlin og i Astara, Kasakhstan, for at genoplive indsatsen.

Som et tegn på russisk velvilje for at fremme nedtrapningen af Ukraine-krisen har præsident Putin meddelt, at Rusland ville begynde at levere 500.000 tons kul om måneden til Ukraine – uden forudbetaling. Rusland arbejder også på at være vært for en forhandlingsrunde i Moskva i januar måned for den syriske opposition, inklusive både indenlandske grupperinger og grupperinger med base i udlandet, sammen med repræsentanter for regeringen. Viceudenrigsminister Alexander Bogdanov har ledet denne indsats efter både at have besøgt Damaskus og Ankara (hvor oppositionsgrupperne har hovedkvarter). Russerne har lagt pres på præsident Bashar al-Assad for at engagere sig fuldt ud i dialogen med oppositionen; Rusland har indflydelse, fordi Assad har bedt Moskva om 10 mia. dollar i nye lån.

Egypten og Iran har indikeret deres villighed til at samarbejde i den syriske fredsbestræbelse. Og den amerikanske udenrigsminister John Kerry har bevaret en tæt kontakt med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov om både Syrien og Ukraine, selv om det ikke står klart, om Kerry har nogen opbakning fra præsident Obama og dennes inderkreds i Det hvide Hus til dette diplomatiske initiativ.

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin holder sin årlige Tale til Nationen 4. dec. 2014

EIR: Hamiltons New York

9. jan. 2015 – Se ikke hen til Washington, D.C., for lederskab i den intensiverende politiske krise i USA. Nationens hovedstad er endnu engang centrum for Konføderationen, en rede af bøller, sykofanter og særinteresser, der kontrolleres af Wall Street. Se i stedet hen til New York City, mere specifikt Alexander Hamiltons New York City.

New York City var den politiske smeltedigel, hvortil den unge Alexander Hamilton som teenager netop var ankommet fra De vestindiske Øer i begyndelsen af 1770'erne med den faste beslutning, at han ville skabe historie. Her, i samarbejde med andre patrioter, og i brutal, politisk kamp mod agenter for Den britiske Krone, modnedes hans geni, og han udviklede sine idéer om politisk økonomi, på basis af hvilke Den amerikanske Forfatning og den unge nation er baseret.

I en vis forstand var disse idéer ikke nye. Hamiltons videnskabelige synspunkt kan identificeres som tilhørende den tyske filosof-videnskabsmand Gottfried Wilhelm Leibniz, der igen var fortsættelsen af renæssancetraditionen efter Nicolaus Cusanus og Johannes Kepler – i modsætning til John Lockes, Isaac Newtons, David Humes og Thomas Hobbes elendige sociale kontrakt. Hamilton hævdede, at Naturlig Lov dikterede, at

menneskeheden dedikerede sig til det, Leibniz ville have kaldt »lykkens videnskab«, og skabte et politisk system, der bragte mennesker sammen for at opfylde dette formål.

New York City udgjorde en naturlig base for disse idéer. Efter syv års britisk besættelse under Revolutionskrigen var byen ved at vende tilbage til sit livlige handelsliv og under hastig vækst, og tiltrak immigranter, der søgte en chance for at deltage i verdens første, virkeligt republikanske samfund, fra hele verden. Da Hamilton ledede kampen for vedtagelse af Forfatningen i 1787-88, kunne han regne med støtte fra tusinder af håndværkere og specialhåndværkere, som i hans økonomiske vision så den fremtid, som de trængte efter for sig selv og deres efterkommere.

Højdepunktet af denne støtte blev vist under en usædvanlig demonstration om morgenen den 23. juli 1788 for at støtte den nye, amerikanske Forfatning. Fem tusind mænd og drenge, der repræsenterede henved 60 fag og professioner, kom, alle iført kostumer og ledsaget af farverige vimpler og bannere, der udråbte den lykke og rigdom, der ville følge i kølvandet på en stærkere, national union. Processionen blev anført af »Frihedens geni« Christoffer Columbus. Håndværkere dominerede de første otte divisioner i marchen, efterfulgt af advokater, købmænd og præster – som vidnede om ikke blot den dybtgående støtte til Forfatningen blandt arbejdere, men også betydningen af de organiserede fagområder i byens samfundsliv efter Uafhængigheden. Efterhånden, som processionen bevægede sig gennem byens centrum, så man, højt hævet over alle andre udstillinger, det Føderale Skib Hamilton. En nedproportioneret fregat med 32 kanoner, 27 fod lang, blev trukket af et forspand på 10 heste. Et banner tæt ved fra skibstømmerne proklamerede:

»Ved dette føderale skib vil vore erhverv genoplives/
og købmænd og skibsbyggere og tømrere vil trives«.

LaRouche-bevægelsen er i øjeblikket engageret i et fremstød for at mobilisere for genoplivelsen af Hamiltons syn på USA, og for at få Amerika til at tilslutte sig andre nationer, der nu vedtager dette syn for deres eget land. New York City er centrum for denne nationale kamp om at dumpe Hamiltons fjender på Wall Street – og genopbygge nationen. Gå med i kampen.

Forslag til fordybelse:

 [Lyndon LaRouche: Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi](#)

Fra LaRouche-bevægelsen 9. jan. 2015: Voksende tegn på Wall Street/London-desperation

Faren for generel krig – term nuklear krig – mod Rusland, der kommer fra den truende bankerot af Wall Street og City of London, er helt klart drivkraften bag desperate handlinger fra hele dette oligarkiske apparat. Dette er blevet reflekteret i de sidste 24 timer på både de finansielle og strategiske krigsfronter.

Først og fremmest kom angrebet på ugebladet *Charlie Hebdo*s kontorer i Paris. Dette er et forvarsel om yderligere terrorhandling af denne art, advarede Lyndon LaRouche i

torsdags. »Dette kommer fra London og er en del af det britiske krigsfremstød. Deres politik er massiv befolkningsreduktion, og anvendelsen af terrorinstrumenter må forstås i denne sammenhæng.«

LaRouche advarede om, at briterne vil spille på begge sider af islam/anti-islam-orkestreringen.

»Terrorisme er terrorisme, uanset den specifikke etiket«, hævdede LaRouche. »Det vil kræve en del seriøst og kompetent efterretningsarbejde at besejre dette truende angreb.«

LaRouche tilføjede, at angrebet i Paris må ses som en advarsel om lignende aktioner, som vil bryde ud andre steder.

»Undervurder ikke«, fortsatte LaRouche, »betydningen af pressekonferencen på Capitol Hill i onsdags med tidligere senator Bob Graham og de nuværende kongresmedlemmer Walter Jones og Stephen Lynch sammen med familierne til ofre for 11. september. De fangede virkelig den saudiske – faktisk den anglo-saudiske – hånd på højeste niveau bag al alvorlig global terrorisme. Dette er en meget vigtig afsløring af den virkelige terrortrussels natur, som er styret fra højeste niveau.«

Der er da også allerede ved at komme beviser op til overfladen, der indikerer en klar, britisk hånd bag terrorangrebene i Paris. Torsdag aften afslørede *Daily Telegraph* klare forbindelser mellem en af gerningsmændene i Paris og Abu Hamza, der igennem mange år har rekrutteret folk til jihad med base i Finsbury Park moskeen i London. Abu Hamza blev domfældt ved en amerikansk statslig domstol sidste år for at sponsorere terrorisme, men under sin rettergang var hans forsvar, at han arbejdede på vegne af MI5, Storbritanniens modstykke til FBI.

Den samme desperation, der er drivkraften bag den nye bølge af terrorisme i stil med 11. september, driver også republikanske kongresledere til at bøje sig for Wall Streets krav om

omgående garantier for ubegrænset bail-out gennem skatteborgernes penge af deres totalt bankerotte finansboble. Samtidig presser de også på, som Lyndon LaRouche advarede, for at få indført onde nedskæringer, der har Amerikas fattigste og mest sårbare som målgruppe – gennem nedskæringer i madkuponer og social bistand til handicappede og veteraner. Dette er nøjagtig det samme som den britiske politik for radikal befolkningsreduktion.

LaRouche har for nylig forudsagt, at det republikanske lederskab i Kongressen meget snart vil blive lige så forhadet som Obama.

Republikanere i Repræsentanternes Hus, der responderede til den fortsatte rædsel på Wall Street for en snarlig nedsmeltning, forsøgte onsdag at hamre endnu en Wall Street bail-out-lov igennem – og de blev slået af en disciplineret, demokratisk afstemning. Snarere end at udnytte deres flertal i Huset, brugte republikanere nogle procedureregler til at gå uden om Husets Komite for finansielle tjenesteydelser og kræve en omgående afstemning om lovforslag HR 37, en samling af forholdsregler for afregulering, inklusive yderligere to års forlængelse af sidste frist-datoen fra juli 2017 for banker til at sælge ud af deres kautionsforpligtelser og fjerne alle kautionsforpligtelser på derivatkontrakter. Alle demokrater for nær 35 stemte »nej«, og forholdsreglerne blev nedstemt med seks stemmer (vedtagelse kræver et to tredjedels flertal). Demokrater, inklusive senator Elizabeth Warren, og kongresmedlemmer Maxine Waters og Keith Ellison, var stadig rasende over Obama-Jamie Dimon-svindelen i december, der ophævede forbuddet mod bail-out fra FDIC (den amerikanske, statslige indskudsgarantifond) af futures-derivater på råmaterialer, og selv leder af mindretallet, Nancy Pelosi, mobiliserede demokratisk opposition.

Mens dette var en begrænset, men nyttig, sejr for bagtroppen, så forråder det det fortsatte Wall Street-hysteri og åbner dørene for Lyndon LaRouches ægte løsning: Driv Wall Street til

bankerot ved at gennemføre hans Fire Hovedlove, med genindsættelsen af den originale Glass/Steagall-lov fra 1933 som den første.

I en lignende desperat handling var den ukrainske premierminister (Victoria Nulands »vor mand Jats«) i Berlin i torsdags, hvor han mødtes med den tyske kansler Merkel og pressede på for yderligere konfrontation med Rusland og med præsident Putin i særdeleshed. Mens den franske præsident Hollande har ydet modstand mod det fortsatte angreb mod Rusland og har presset på for, at Normandiet-gruppen af statsoverhoveder fra Ukraine, Rusland, Frankrig og Tyskland snart skal mødes i Kasakhstan for at løse Ukraine-krisen, leverede Jatsenjuk et aggressivt angreb på Putin og beskyldte Rusland for at stå bag hackerangrebet på den tyske regerings computere og beskyldte Putin personligt for at sende horder af »banditter« ind i Østukraine. Merkel gjorde intet forsøg på at modsige Jatsenjuks skandaløse provokationer.

Tilbage før årsskiftet advarede LaRouche allerede om, at de allerførste dage og uger i 2015 ville blive opgørets øjeblik på global skala. Begivenhederne i de seneste 48 timer viser blot, hvor præcise hans advarsler har været.

Hvorfor USA må gå med i BRIKS: IV: Et nyt system: Menneskets fremtid som en Vernadskij-art

Menneskeheden er ikke, i sin natur, begrænset af ydre miljømæssige, planetariske eller endda interplanetariske

grænser. På et hvilket som helst stadium af den menneskelige arts udvikling vil der være visse grænser, men disse grænser skal kun associeres med dette særlige stadium, og ikke med grænser for menneskeheden i sig selv. Grundlæggende set er mennesket den eneste, levende art, der definerer sine egne grænser, som det dernæst besejrer og erstatter med nye gennem en kontinuerlig proces med successive, revolutionerende, videnskabelige og kulturelle fremskridt.

Download (PDF, Unknown)

Hvorfor USA må gå med i BRIKS:

II: Imperiesystemet er dødt og må nu fjernes

III: Konkrete muligheder for USA's tilslutning til BRIKS

Fusionsteknologier vil også være af afgørende betydning for at forsvare Jorden mod farlige asteroider og kometer, en udfordring, som russiske regeringsfolk på højeste niveau gentagne gange har rejst som et spørgsmål, Rusland og USA burde samarbejde om at løse. Ikke alene har menneskeheden ikke noget eksisterende eller demonstrerede forsvar mod potentielt farlige asteroider eller kometer, men vi ved heller ikke engang, hvor det store flertal af asteroiderne i vores umiddelbare nabolag befinder sig, som det ganske klart demonstreredes af den overraskende eksplosion af en lille

asteroide over Tjeljabinsk, Rusland, i februar 2013.

Download (PDF, Unknown)

RADIO SCHILLER den 8. januar 2015: Efter angrebet i Frankrig

Hvorfor USA må gå med i BRIKS: Kap. III: Konkrete muligheder for USA's tilslutning til BRIKS

En række konkrete tilbud om at samarbejde med Rusland og Kina i en ny æra med global, og interplanetarisk, udvikling, er blevet præsenteret for USA. Ud over de nylige tilbud fra præsident Putin og præsident Xi Jinping med hensyn til Silkevejsfondens, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbanks og andre BRIKS-relaterede nye, økonomiske institutioners åbne og inkluderende natur, har der været en række andre forslag om samarbejdende udvikling. Øverst på

listen står forslag om fælles projekter om arktisk udvikling, udvikling af rumfart og avancerede former for atomkraft.

Download (PDF, Unknown)

HVORFOR USA MÅ GÅ MED I BRIKS:

**Introduktion: Der er kun to
alternativer for
menneskeheden**

**I: En ny, international orden
er vokset frem**

Lyndon LaRouche har udgjort det intellektuelle og politiske lederskab i kampen for en ny, international, økonomisk orden for planeten. Den dybtgående virkning af LaRouches lederskab reflekteres klart i de aktuelle handlinger, som tages af BRIKS og andre for at skabe en ny, global finansarkitektur og strategisk alliance mellem nationer.

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 8. januar 2015: Riv Det britiske Imperium ned; indvarsl kreativtetsalderen!

Pressekonferencen i dag i Washington på Capitol Hill om de 28 hemmeligstemplede sider [af den særlige Kongresundersøgelse af angrebene 11. sep. 2001, -red.] med tidligere senator Bob Graham og de nuværende kongresmedlemmer Walter Jones og Stephen Lynch, var et hårdt slag mod Det britiske Imperium og deres globale terrorapparat. Og det var på høje tid, at det skete, lød Lyndon LaRouches kommentar i dag.

Så meget desto mere, fordi kun få timer, før pressekonferencen i Washington begyndte, blev samme, britisk-styrede terrorapparat brugt i Paris, Frankrig, hvor maskerede og tungt bevæbnede terrorister dræbte 10 journalister og to politibetjente på det franske, satiriske blad Charlie Hebdos kontor. På grund af deres finanssystems ukontrollerbare implosion har Lyndon LaRouche i de seneste uger advaret om, at man kan regne med, at Det britiske Imperium vil tage krig i brug – inklusive finansiel, militær og irregulær krigsførelse, såsom terrorisme – i et forsøg på at fastholde deres dødsgræb om planeten.

På pressekonferencen om de 28 sider fordømte senator Graham og kongresmedlemmerne Jones og Lynch ikke blot saudernes rolle i 11. september-angrebene, men trak mere end én gang en parallel til »det britiske forræderi« mod USA under borgerkrigen. Senator Graham krævede et »Lincolnsk« svar fra landets institutioner, hvilket er milevidt fra det, man hidtil har set fra Kongressens og den udøvende magts side. De bebudede et

fremstød for at få senatorer til at introducere en resolution
mage til den, der er blevet introduceret i Repræsentanternes
Hus, og som kræver en ophævelse af hemmeligstemplingen af de
28 sider. Faktisk gik flere af deltagerne i begivenheden,
inklusive medlemmer af LaRouche-bevægelsen, direkte fra
Capitol Hill-pressekonferencen og videre til at udføre
lobbyvirksomhed over for senatorer og kongresmedlemmer for, at
de skulle gøre præcis dette.

Nu må der gøres endnu mere, og det hurtigt. Euroens fortsatte
dyk varslers nedsmeltningen af det transatlantiske
finanssystem, selv før de afgørende græske valg den 25.
januar. Det britiske Imperium har lanceret fornyet finansiel
krigsførelse imod Rusland, som kunne give bagslag – og det
særdeles eksplosivt – hvornår det skal være. Og Jeb Bush, som
det sande barnebarn af den nazistiske Prescott Bush, han er,
lancerede sin præsidentkampagne med en fundraising-kampagne
med slægtninge i ... Greenwich, Connecticut, hedgefondenes
hovedstad i USA!

Men, bemærkede Lyndon LaRouche i dag, nu, hvor Republikanerne
har konsolideret magten i Kongressen, og med Wall Street-
interesserne, der koncentrerer i de republikanske ledere, vil
Det republikanske Parti hurtigt blive det mest forhadte parti
i USA.